
Menhir de la Pedra del Diable

Fitxa

Coordenades: 41° 31' 30"N - 2° 19' 47"E - 338 m.

UTM: 31 N - 444079 - 4597258.

Població: Vilassar de Dalt.

Comarca: Maresme.

Tipus: Menhir estil-lifforme o antropomorf.

Període: Desconegut.

Descobridor: Documentat amb diferents informacions orals i escrites, la primera de M. Ribas al 1952.

Perduda la localització. al 2007 el Sr. Vicenç Corbera, de Can Maura, mostra al Sr. Toni Ibàñez de Vallromanes on és i aquest avisa als membres del Museu Arxiu de Vilassar de Dalt.

Excavacions: No.

Materials: No.

Dimensions: Originalment tenia 2,5 m de llargada, 0,90 m d'amplada i 0,35 m de gruix.

Nota: Gran bloc granític treballat per les 2 cares laterals en arrodoniment. Manel San Francisco Andreu, als 60, esmenta que la pedra estava inclinada arran del camí i tenia un forat al mig. Actualment resta caiguda i la seva part superior té 2 trencaments, una de les parts trencades està a la part inferior del camí a uns 10 m del bloc principal. El menhir presenta, a la part superior, una marca serpentiforme, un solc allargat i a la part mitjana 3 marques. Totes aquestes marques poden ser resultat de senyals de màquines o de tascons de trencament. El menhir s'ha fet servir com a fita. Actualment està molt a prop del límit amb els termes de Vallromanes i Premià de Dalt.

Accés: Des de la Creu d'en Boquet agafem el camí que de Vilassar de Dalt va a Vallromanes. Al cap d'1 km agafem el trencall que va a Cal Duc ("Can Dutch") després de deixar el cotxe. En 250 m de forta pujada arribem a una corba molt tancada, cap a l'esquerra, amb el trencall de la casa. En plena corba, a la dreta, agafem un camí molt brut i tancat per una barrera, que és l'antic camí que porta a Can Gurguí. Ignorem un trencall molt erosionat que baixa i el sender que puja cap a la carena. En un revolt trobem el menhir a l'esquerra del camí.

Accés

Fotos

Mapes: ICC, topogràfic 1:10000.
Muntatge i fotografies de Francesc Baldrís, 2014.
